

اثر تراکم کاشت بر برخی صفات کمی و کیفی فلفل دارویی

آروبی^۱، حسین؛ امینی فرد^۲، محمد حسین؛ عزیزی^۱، مجید و نعمتی^۱، حسین

۱- عضو هیئت علمی گروه باغبانی دانشگاه فردوسی مشهد

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد باغبانی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه: انتخاب تراکم بوته مناسب از عوامل موثر افزایش عملکرد در واحد سطح و همچنین استفاده بهینه از شرایط و امکانات موجود می‌باشد. به منظور ارزیابی اثر چهار تراکم کاشت بر رشد و عملکرد فلفل دارویی پاپریکا در مراحل مختلف رشد، آزمایشی در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی با ۳ تکرار در محل ایستگاه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی بیرجند انجام شد. تیمارها شامل چهار فاصله کاشت 20×50 ، 30×50 ، 20×100 و 30×100 سانتیمتر در نظر گرفته شدند. در این آزمایش صفاتی از قبیل طول و تعداد ساقه اصلی و فرعی، تعداد برگ، درصد ماده خشک برگ، تعداد و عملکرد میوه هر بوته، عملکرد در واحد سطح و میزان ویتامین ث میوه مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که در مرحله رشد رویشی، افزایش تراکم کاشت بر برخی فاکتورهای مورد بررسی تاثیر داشته و بین تیمارها اختلاف معنی داری مشاهده شده است، بطوریکه با افزایش تراکم کاشت، ارتفاع بوته، تعداد و طول انشعابات فرعی کاهش یافت اما در این مرحله تراکم کاشت بروی فاصله میانگره ها، میزان کلروفیل برگ تعداد و درصد ماده خشک برگ اثر معنی داری نداشت.

نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که در مرحله زایشی، افزایش تراکم کاشت، همراه با کاهش عملکرد میوه (تعداد، حجم و وزن) می‌باشد. بطوریکه در بین تیمارها، تراکم کاشت 30×100 و 20×50 سانتیمتر به ترتیب دارای بیشترین و کمترین عملکرد و تعداد میوه در گیاه بودند. اما با افزایش تراکم کاشت (به علت افزایش تعداد بوته در واحد سطح)، عملکرد و تعداد میوه در واحد سطح افزایش یافت، بطوریکه تراکم کاشت 20×50 سانتیمتر دارای بیشترین تعداد میوه و عملکرد در واحد سطح بود. همچنین تعداد بذر در میوه، وزن هزار دانه و میزان ویتامین ث میوه نیز تحت تاثیر تراکم کاشت قرار گرفتند، بطوریکه افزایش تراکم کاشت باعث کاهش تعداد بذر در میوه، وزن هزار دانه و میزان ویتامین ث میوه گردید.